หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดทางอาญาในการรักษาพยาบาลบุตร
คำสำคัญ	เด็ก/การรักษาพยาบาล/มาตรฐานขั้นต่ำ
ชื่อนักศึกษา	กฤษฎิ์ชนันทน์ วัฒนกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สอาด หอมมณี รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ประทีป ทับอัตตานนท์
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความรับผิดทางอาญาของบิดามารดาอันเกิดจากการรักษาพยาบาลบุตรเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกายและอนามัย ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้บิดามารดามีหน้าที่ในการอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ ส่วนมาตรฐานขั้นต่ำในการอุปการะเลี้ยงดูนั้น กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการอุปการะเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนและพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแล พ.ศ.2549 โดยศึกษาตั้งแต่แนวคิด ทฤษฎี วัตถุประสงค์การลงโทษทางอาญา และการกำหนดความรับผิดของบิดมารดาหากปรากฏว่าบุตรได้รับความเสียหายจากการให้การรักษาพยาบาลโดยบิดามารดา

จากการศึกษาพบว่าการรักษาพยาบาลที่จะทำให้บุตรได้รับความเสียหายอาจเกิดได้ 3 กรณี คือ เกิดจากการกระทำโดยเจตนา กระทำโดยประมาท และกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง สำหรับการรักษาพยาบาลโดยเจตนาหรือการไม่พาบุตรไปรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยงดเว้นซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญาได้คุ้มครองไว้อยู่แล้ว ในขณะที่การกระทำโดยประมาทและกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงนั้น เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาของไทยมีบทบัญญัติความผิดฐานประมาทต่อชีวิต ร่างกาย ไว้ 3 มาตรา คือ กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ ความตาย (มาตรา 291) กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส (มาตรา 300) และกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ (มาตรา 390) ส่วนในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรการทางอาญาที่ลงโทษบิดามารดาล้วนเป็นความผิดที่ต้องมีเจตนากระทำความผิดทั้งสิ้น ดังนั้นการที่บิดามารดารักษาพยาบาลบุตรโดยประมาทหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกายและอนามัยไม่ได้มีกฎหมายกำหนดบทลงโทษเด็ดขาดกับบิดามารดาไว้โดยเฉพาะ

SPU CHONBURI

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเห็นว่า สมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต หมวด 2 ความผิดต่อร่างกายโดยบัญญัติลักษณะความผิดและกำหนดโทษในกรณีบิดามารดากระทำโดยประมาท และกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้เด็กได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย อันเกิดจากการรักษาพยาบาลทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองเด็กให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

SPU CHONBURI

Thesis Title	Legal Measure Relating to Criminal Liability in Providing Medical Treatment to Child
Keyword	Child, Medical Treatment, Minimum Standard.
Student	KritchananWattanakul
Thesis Advisors	Assistant Professor Dr.Sa-ard Hommanee Associate Professor (Special) Dr.Pratteep Thapattatnond
Level of study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2018

ABSTRACT

The purpose of this Thesis is to study parents' criminal liability arising from medical treatment rendered to their child/children consequently causing harm to life, body and health which the Civil and Commercial Code stipulates the provisions defining the parents to have duties to provide supports and assistances to their minor child/children. Where the minimumsupports and assistances are stipulated under the Ministerial Regulation on the Minimum Standard on Child Care, Training, Admonition and Development of Child/Children under Parental Obligation, B. E. 2549 (A. D. 2006). The study conducted begins from the concept, theory, purpose on inflicting criminal punishment and the stipulation on criminal liability of respective parents if it should be apparent that their child/children is/are injured by the parents' medical treatments.

It is found, as a result of the study, that the medical treatments which would inflict an injury to their child/children may occur in 3 cases as follows: an act committed by intention, an act committed through negligence and an act committed through gross negligence. For an act of a medical treatment by intention or failure to take their child/children for treatment when being sick, it shall be deemed to be an omission to perform an act which has already been covered by Criminal Code. While on an act committed through negligence and an act committed through gross negligence which due to the reason that the Thai Criminal Code already has the provisions stipulating the offence on charge of the act of negligence and thereby causing harm to life and body under 3 Sections which are the commission of an act by negligence and thereby causing

SPU CHONBURI

death to the other person (Section 291), the commission of an act by negligence and thereby causing grievous bodily harm to the other person (Section 300) and the commission of an act by negligence and thereby causing mental and bodily harm to the other person (Section 390). Whereon the criminal measure under Child Protection Act, B. E. 2546 (A. D. 2003) whereby the criminal punishment will be inflicted on parents are all the offences committed by intention. Therefore, the matter in which the parents have rendered medical treatment to their child/children by negligence or by gross negligence eventually causing harm to life, body and health, has no law specifically stipulating the provisions on the absolute punishment on the parents.

In addition, I, as the researcher, am of the view that Title X, of Criminal Code governing Offence against Life and Body under Chapter 1 – Offence against Life, Chapter 2 – Offence against Body, should be amended and that the punishment should be defined in the case where a parent has committed an offence by negligence and gross negligence and thereby causing harm to life, body and health arising from the medical treatment in order that the child protection measure can be more efficiently practiced

SPU CHONBURI